

os til at stille disse Forslag, er i Særdeleshed en Tanke, som kom frem ved denne Sags første Behandling, saavidt jeg erindrer, fra det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgfreds (Madsen). Han henlede nemlig Opmærksomheden paa det Uheldige i, at en Dame blev fast ansat som Lærerinde, idet Familieforhold let i Tiden kunde gjøre det vanskeligt, for ikke at sige umuligt, for hende at bestride et slikt Embede. Der er i de senere Aar gaaet den Tanke gjennem Befolkningen, at der burde tilstedes Damer en større offentlig Virksomhed end den, der hidtil er bleven dem til Deel, men jeg har ikke ganske kunnet følge denne Tanke; thi jeg mener, at Damer bedst have deres Plads indenfor det huuslige Livs Omraade, og jeg holder i det Hele ikke meget af emanciperede Damer. Alligevel skal jeg ikke nægte, at Qvinden, navnlig hvor der er Tale om Smaa børns Underviisning og Opdragelse, godt kan være paa sin rette Plads, og jeg vil ingenlunde være med til at nægte dem den Virksomhed, for hvilken de maaskee særst maatte egne sig; men hvad jeg ikke holder af, er, at de skulle staae som Embedsmænd. Jeg troer, at vi have Embedsmænd og Pensionister nok, saaledes at vi ikke skulle skabe nye, hvor det kan undgaaes. At give Lærere fast Ansættelse har efter min Mening noget meget Misligt ved sig, thi i Reglen ville de blive ansatte i deres yngre Alder, men de ville da ofte inden kort Tid indgaae Egtelighed eller deslige og derved i mange Tilfælde blive uskik- tene til at varetage deres Gjerning. Hvis de da ere fast ansatte og pensionsberettigede, ville de, naar de ikke kunne bestride Embedet, blive affledigede, men Følgen deraf vil være, at der bliver kastet en Byrde over paa Communen, eller hvem der nu skal udrede Pensionerne, som ikke vil blive saa ganske ubetydelig, og ere de ikke pensionsberettigede, vil man naturligvis klynke sig ved at affledige dem, om det ogsaa er vist, at de kun meget daarligt kunne bestride det Embede, som er dem overdraget, hvorfor dette bliver mindre godt besørget, end ønskeligt var. Jeg troer derfor, det vil være heldigt, at den af os foreslaaede Bestemmelse om, at Lærere ikke kunne erholde fast Ansættelse, bli-

ver indsat i Loven. — Tre ærede Medlemmer have stillet et Forslag, der er opført under Nr. 8, og som meget nærmer sig den Tanke, der er udtrykt i vort Forslag, men jeg kan dog ikke gaae ind derpaa. Det gaaer nemlig ud paa, at Lærere, kun saalænge de ere ugifte, skulle være pensionsberettigede lige med Lærerne, men jeg synes, at man derved stiller dem uheldigt, idet man næsten paalægger dem et Tølibat, som de maaskee ellers ikke vilde være tilbøjelige til. Jeg troer, at man hellere maa bestemme, at Lærere overhovedet ikke kunne erholde fast Ansættelse, da det saa staaer dem frit fer at gifte sig eller at lade det være. Det følger da af sig selv, at de kunne blive i Embedet, saalænge de forestaae det til Vedkommendes Tilfredshed, men naar de indgaae Familieforbindelse, der medfører, at de ikke kunne forestaae det længere, maa de fratræde uden videre. Jeg skal saaledes anbefale vort Forslag under Nr. 6 til det ærede Things Velvillie. Om vort Forslag under Nr. 9 har jeg allerede sagt, at det er en Følge af Forslaget under Nr. 6.

Ordf.: Jeg har tilladt mig tilligemed et Par andre ærede Medlemmer at stille et Underændringsforslag til det af Udvalget stillede Hovedændringsforslag. Jeg maa i det Hele udtale, at jeg anseer Udvalgets Ændringsforslag for saa vel at have rammet det, som synes at være Formaalet med Udtalelserne ved 1ste Behandling, at jeg anseer det for rettest at slutte sig dertil; de ærede Medlemmer ville ogsaa see, at de af os stillede Underændringsforslag kun gaae ud paa at ordne enkelte, ikke meget vigtige Punkter dert.

Rettelser.

Sp. 2338—39, Lin. 1 f. n. og 1 f. o.: „ere stærkere“, læs „ikke ere stærkere“
— 2339, Lin. 7 f. n.: „1½“, læs „½“